

Ressò

gener 20

Fidelitat

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Aprendre a ser fidel i a créixer

El títol d'aquest capítol cinquè és –com ho son els de la majoria– suggerent i suggeridor. Suggerent perquè ens fa pensar sobre la nostra vida, especialment quan ens fem grans, i suggeridor, perquè ens esperona a saber correspondre a tot el que hem rebut, el primer de tot, la nostra fe. Hem de seguir essent fidels després de tot el que hem viscut? I és clar! Podem continuar creixent malgrat la nostra edat avançada? Naturalment!

L'autor del nostre temari ens esperona constantment en aquest sentit. "Avui és el primer dia de la resta de la meua vida" ens diu sovint. El Josep mira sempre al final del camí –que, de fet, tots tenim més o menys present, sobretot a mesura que ens fem grans– però en clau d'esperança, mai de resignació, i ens regala amb algunes "perles", d'aquelles que val la pena tenir presents com un recordatori, com aquell qui penja un "post-it" a la nevera de casa per no oblidar-se d'alguna cosa important:

"Tots farem l'experiència de la vida i de la mort. La vida sempre em semblarà curta: la mort sempre arribarà massa aviat. Jesús ha viscut un altra experiència i ens ha dit que la mort del cos ens farà entrar en la plenitud de la vida..."

I acaba dient:

"Dur l'alegria al cor de tot germà, i aquesta alegria ningú no ens la prendrà"

Som-hi... i tal dia farà un any!

Xavier Moretó, Consiliari de Vida Creixent de Barcelona

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00 h

Text de la fotografia de portada: Fidelitat

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

Salm 19. El cel parla de la glòria de Déu

Paral·lelisme entre l'harmonia de la creació i la d'una vida segons el pla de Déu:

Un autor inspirat va cantar un himne a la glòria de Déu en la creació. Un altre autor inspirat va lloar la glòria de Déu revelada en la seva paraula, feta camí, veritat i vida dels homes. Un tercer -potser el més inspirat de tots tres- va unir aquells dos salms

² El cel parla de la glòria de Déu,
l'estelada anuncia el que han fet les
seves mans.

³ Els dies, l'un a l'altre es
transmeten el missatge,
l'una a l'altra se'l revelen les nits.

⁴ Silenciosament, sense paraules,
sense que ningú els senti la veu,

⁵ el seu anunci s'escampa a tota la
terra,
escolten el seu llenguatge fins als
límits del món.

Déu ha posat en el cel un pavelló
per al sol,

⁶ i el sol en surt com un espòs de la
cambra;

radiant com un atleta que es llança
a la cursa,

⁷ surt d'un extrem del cel i volta fins
a l'altre;

res no s'escapa de la seva escalfor.

⁸ És perfecta la llei del Senyor,
l'ànima hi descansa;

és ferm el que el Senyor disposa,
dóna seny als ignorants.

⁹ Els preceptes del Senyor són
planers,
omplen el cor de goig;

els manaments del Senyor són
transparents,
il·luminen els ulls.

¹⁰ Venerar el Senyor és cosa santa,
es manté per sempre;
els determinis del Senyor són ben
presos,
tots són justíssims.

¹¹ Són més desitjables que l'or fi,
més que l'or a mans plenes;
són més dolços que la mel
regalimant de la bresca.

¹² El teu servent hi troba la claror,
és molt profitós d'observar-los.

¹³ Però qui s'adona d'una falta
involuntària?

Disculpa allò que em passa
inadvertit!

¹⁴ Preserva el teu servent de l'orgull,
que no s'apoderi de mi;
així seré irrepreensible,
i net d'una gran culpa.

¹⁵ Que et complaguin les paraules
dels meus llavis
i que et siguin agradables els
pensaments del meu cor,
Senyor, penyal meu, redemptor
meu!

El pessebre, un Evangeli viu

Estimats germans i germanes, bon dia!

D'aquí a una setmana serà Nadal. Aquests dies, mentre correm a preparar la festa, podem preguntar-nos: "Com m'estic preparant per al naixement d'aquell que celebrem?". Una manera senzilla però eficaç de preparar-se és *fer el pessebre*. Aquest any jo també he seguit aquest camí: he anat a Greccio, on Sant Francesc va fer el primer pessebre, amb la gent d'allà. I he escrit una carta per recordar el significat d'aquesta tradició, què significa el pessebre en el temps de Nadal.

El pessebre de fet «és com un Evangeli viu» (Carta. ap. *Admirabile signum*, 1). Porta l'Evangeli als llocs on es viu: a les cases, a les escoles, als llocs de treball i als llocs de trobada, als hospitals i a les cases de repòs, a les presons i a les places. I on vivim ens recorda una cosa essencial: que Déu no s'ha quedat invisible al cel, sinó que ha vingut a la Terra, s'ha fet home, un infant. Fer el pessebre és *celebrar la proximitat de Déu*. Déu sempre ha estat a prop del seu poble, però quan es va encarnar i va néixer, es va fer molt proper, molt més proper. Fer el pessebre és celebrar la proximitat de Déu, és redescobrir que Déu és real, concret, viu i

palpitant. Déu no és un senyor llunyà o un jutge distant, sinó que és Amor humil, que ha baixat fins a nosaltres. L'Infant en el pessebre ens transmet la seva tendresa. Algunes imatges representen l'"Infantó" amb els braços oberts, per dir-nos que Déu ha vingut a abraçar la nostra humanitat. Aleshores és agradable estar davant del pessebre i confiar-li la vida al Senyor, parlar-li de les persones i de les situacions que portem en el cor, fer amb Ell el balanç de l'any que s'està acabant, compartir les expectatives i les preocupacions.

Al costat de Jesús veiem la verge Maria i Sant Josep. Podem imaginar-nos els pensaments i els sentiments que tenien mentre l'Infant naixia en la pobresa: alegria, però també consternació. I també podem convidar la Sagrada Família a casa nostra, on hi ha alegries i preocupacions, on cada dia ens despertem, esmorzem i som propers

de les persones més estimades. El pessebre és un *Evangelí domèstic*. La paraula pessebre literalment significa “menjadora”, mentre que la ciutat del pessebre, Betlem, significa “casa del pa”. Menjadora i casa del pa: el pessebre que fem a casa, on compartim menjar i afectes, ens recorda que Jesús és l’aliment, el pa de la vida (cf. *Jn* 6,34). És Ell qui alimenta el nostre amor, és Ell qui dona a les nostres famílies la força per anar endavant i perdonar-nos. El pessebre ens ofereix una altra lliçó de la vida. En els ritmes frenètics actuals és una *invitació a la contemplació*. Ens recorda la importància d’aturar-nos. Perquè només quan sabem recollir-nos podem acollir allò que és important en la vida. Només si deixem fora de casa el soroll del món ens obrim a escoltar Déu que parla en el silenci. El pessebre és actual, és l’actualitat de cada família. Ahir em van regalar una petita imatge d’un pessebre especial, petita, que deia: “Deixem que la mare descansi”. Hi havia la Mare adormida i Josep amb l’Infantó allà, fent-lo dormir. Quants de vosaltres heu de compartir la nit entre el marit i la muller pel nen o la nena que plora, plora, plora. “Deixeu que la mare descansi” és la tendresa d’una família, d’un matrimoni. El pessebre és més que mai actual, mentre que cada dia es fabriquen

en el món tantes armes i tantes imatges violentes, que entren als ulls i al cor. El pessebre és en canvi una *imatge artesanal de pau*. Per això és un Evangelí viu. Estimats germans i germanes, del pessebre en podem treure finalment un ensenyament sobre el sentit mateix de la vida. Veiem escenes quotidianes: els pastors amb les ovelles, els ferrers que treballen el ferro, els moliners que fan el pa; de vegades s’hi insereixen paisatges i situacions dels nostres territoris. És correcte, perquè el pessebre ens recorda que Jesús entra en la nostra vida concreta. I, això és important. Fer un petit pessebre a casa, sempre, perquè és el record que Déu ens ha vingut a nosaltres, ha nascut de nosaltres, ens acompanya en la vida, és home com nosaltres, s’ha fet home com nosaltres. En la vida de cada dia ja no estem sols, Ell viu amb nosaltres. No canvia màgicament les coses però, si l’acollim, tot pot canviar. Us desitjo que fer el pessebre sigui l’ocasió de convidar Jesús a la vida. Quan nosaltres fem el pessebre a casa, és com obrir la porta i dir: “Jesús, entra!”, és concretar aquesta proximitat, aquesta invitació a Jesús perquè entri en les nostres vides. Perquè si Ell viu la nostra vida, la vida reneix. I si la vida reneix, és realment Nadal. Bon Nadal a tots!
Traducció: Josep M. Torrents

L'exclusió social és més gran a la diòcesi de Barcelona

“Amb l'acompanyament no en tenim prou: ens cal comprendre les dinàmiques socials que provoquen les situacions d'exclusió”. Amb aquesta premissa, el director de Càritas Diocesana de Barcelona, **Salvador Busquets**, ha volgut explicar els motius que han dut a Càritas a impulsar el primer estudi FOESSA a la diòcesi de Barcelona. Durant l'esmorzar informatiu de Nadal, Càritas ha explicat les principals dades de l'Informe FOESSA de Barcelona, exposant que 1 de cada 4 persones (646.000 persones) de la diòcesi de Barcelona es troba en situació d'exclusió social. Busquets ha advertit que la situació és greu, i que Barcelona se situa per sobre de la mitjana catalana i espanyola en nivells d'exclusió social. El director de Càritas ha indicat que municipis com Barcelona, l'Hospitalet, Cornellà o Santa Coloma concentren un major nombre de situacions d'exclusió, i que les dificultats per accedir a un habitatge, la precarietat laboral o l'acollida de persones migrants tenen una major incidència. “El nostre model socioeconòmic

està deixant a persones, famílies i menors enrere, i lluny de revertir aquesta situació l'estem naturalitzant” ha constatat Busquets. Amb tot, el director de Càritas Barcelona ha afirmat que l'exclusió social no és inevitable, i que es necessita una resposta conjunta per part de l'administració. “Calen consensos a llarg termini, sobre tot en matèria d'habitatge, i polítiques transversals contra la desigualtat laboral, de gènere i d'edat, que promoguin una oferta suficient i de qualitat de prestacions i serveis” ha conclòs Busquets.

Més enllà de la pobresa econòmica

Per la seva banda, **Miriam Feu**, cap d'anàlisi social i incidència de Càritas Diocesana de Barcelona, ha centrat el seu discurs en la multidimensionalitat de l'exclusió social, un concepte que va més enllà de la pobresa econòmica.

Feu ha destacat que 1 de cada 3 persones (prop d'un milió de persones) tenen dificultats per accedir o mantenir un habitatge digne, cosa que s'afegeix a la precarietat laboral que està creant el nostre mercat de treball (on 1 de cada 3 contractes duren 7 dies o menys). A més a més, un 4% de la població (100.000 persones) viu en llars sense una alimentació bàsica i el 13% de la població (352.000 persones) han deixat de comprar medicaments i seguir tractaments per problemes econòmics.

L'acumulació d'aquestes problemàtiques, juntament amb l'aïllament social i la manca d'una xarxa o comunitat de referència fa que les persones acabin caient en l'espiral de l'exclusió social, i es vagin quedant fora de la nostra societat.

Feu ha volgut advertir que l'exclusió social dels infants se situa en el 27%, i que les dones, les famílies nombroses i les famílies monoparentals són les que tenen un major risc de caure en l'exclusió social.

"Les dificultats econòmiques severes durant la infància deixen una marca profunda, i patir aquestes dificultats pot multiplicar per 2 la probabilitat de caure en la pobresa o l'exclusió en l'etapa adulta", ha explicat Feu.

La responsable d'anàlisi social de

Càritas Barcelona ha recordat que vivim en una societat cada vegada més deslligada i desvinculada, i que si bé la renda mitjana a Catalunya ha augmentat un 2% en els deu darrers anys, la renda de les persones amb menys recursos ha caigut un 9%.

L'Observatori de la Realitat Social de Càritas Diocesana de Barcelona

Abans de cloure la seva intervenció, Miriam Feu ha presentat l'Observatori de la Realitat Social de la diòcesi de Barcelona. L'observatori, que ja té la web operativa, vol ser una eina eficaç i veraç on trobar indicadors interactius de l'Informe Foessa, així com dades de Barcelona, Catalunya i Espanya relacionades amb la precarietat laboral i l'exclusió residencial, entre d'altres. L'observatori es nodreix de les estadístiques oficials (INE, Idescat, Eurostat), però vol donar una visió pròpia i complementària a les dades publicades. L'observatori oferirà els indicadors abans esmentats, juntament també els estudis de Càritas Barcelona, com el darrer informe sobre habitatge o el proper informe sobre la situació de les persones en situació d'irregularitat administrativa.

Càritas Diocesana de Barcelona

El dinar de Nadal de Sant'Egidio, “allargar la taula de la fraternitat”

La comunitat de Sant'Egidio a Barcelona dona de dinar el dia de Nadal a més de 1.300 persones pobres a la Basílica dels Sants Màrtirs Just i Pastor i en altres 8 llocs de la ciutat. El dinar de Nadal també es fa a Manresa i Tarragona.

El 25 de desembre de 1982 la Basílica de Santa Maria in Trastevere a Roma celebrava un sopar de Nadal especial. Eren vint comensals aquella nit, entre ancians, gent sense sostre i altres persones que la comunitat de Sant'Egidio coneixia. Catalunya ben aviat es va contagiar de la iniciativa i el 1986 seia a taula sis persones del carrer i quatre de la comunitat per celebrar el Nadal en família.

I enguany, com en tota família, la comunitat ja ha començat els preparatius i els seus convidats reben la invitació pel Dinar de Nadal. “Són persones ‘sense sostre’, ancians, famílies en dificultats, refugiats, estrangers que ja són “nous europeus”, expliquen des de la comunitat. Cadascú tindrà un lloc a taula, amics que els acolliran i el regal més important: amistat.

Des de la comunitat de Sant'Egidio demanen aquest Nadal “allargar la taula de la fraternitat” i proposen

tothom qui vulgui ajudar “que afegixi un lloc a taula”. Durant aquest dies està previst que hi col·laborin més de 1000 persones voluntàries.

El dinar de Nadal de Sant'Egidio és l'expressió del treball fet durant tot l'any. I és que durant l'any la comunitat treballa pels ancians, pels joves, per les famílies, pels nens, per la gent que viu al carrer. En aquest treball intens es realitza un seguiment personal, d'amistat, es crea una xarxa que ajuda a que el dia de Nadal es pugui convidar els amics, ja que són invitacions personals, cadascú convida als seus, “com a casa”.

La Comunitat demana ajuda per regalar un dinar de Nadal en família a qui no té família, per això tenen un número de compte per rebre donatius i un punt d'informació i recollida de regals.

Per Catalunya Religió

Despertar la fe en una llar indiferent

Sagrada Família

A moltes llars ja no es parla de Déu. Els nens no poden aprendre a ser creients al costat dels seus pares. A casa ningú no els inicia en la fe. Les seves preguntes religioses es fan incòmodes i de seguida es desvien cap a coses més pràctiques. El que es transmet de pares a fills no és fe, **sinó indiferència i silenci religiós**. Així doncs, no és gens estrany que trobem entre nosaltres un nombre cada cop més gran de nens sense fe. Com podrien creure en Aquell de qui no han sentit parlar? **Com es podria despertar la seva fe religiosa en una llar indiferent?**

L'actuació dels pares es diversa: n'hi ha que **no els preocupa en absolut la fe** dels seus fills. Fa temps que ells mateixos es van instal·lar en la indiferència. Avui ja no saben si creuen o no creuen: què poden transmetre als seus fills? També hi ha pares que, tot i sentir-se creients, dimiteixen fàcilment de la seva pròpia **responsabilitat** i ho deixen tot en mans d'escoles i catequistes.

Però també hi ha pares **preocupats** que no saben què fer exactament. Què és el més important? Que els fills puguin comprovar que els seus pares se senten creients. Que puguin intuir que Déu és Algú important a la seva vida. Que la fe anima a viure de manera positiva i es sosté en moments de patiment i de prova. **Però no és possible transmetre el que no es viu**. No es pot ensenyar a pregar al fill si hom no prega mai. No se li pot explicar perquè el diumenge és festa, si a casa no se celebra de manera cristiana. No li podem parlar seriosament de Jesucrist, si el nostre fill no ens veu mai llegint l'Evangelí.

També és important preocupar-se directament d'educar la fe dels fills: comprar-los alguna Bíblia per a nens, ajudar-los a llegir-la, ensenyar-los a pregar. No hi ha ningú millor que els pares per a desvetllar en els fills l'experiència religiosa. Al mateix temps, són **els pares els que han d'apropar el nen a la comunitat cristiana a la que pertany**. Ensenyar-li el temple parroquial. Mostrar-li la pica baptismal on va ser batejat. Participar amb ell en l'Eucaristia dominical. Celebrar les grans festes cristianes: Nadal, Setmana Santa i Pasqua. La fe o la descreença de les noves generacions es juga, en bona part, dins de la família.

És bo recordar-ho avui en aquesta festa de la família de Natzaret, model de vida per a tota llar cristiana.

Per Josep Llunell

Aturar-se. Cicle A. A la falda de la mare

“La Història del món, diu T.Carlyle, no és sinó la biografia dels grans homes. Cap d'ells ha viscut en va”.

També cada u de nosaltres té la seva història. Cada dia anem teixint la nostra biografia. I avui, al cap d'any, que té la solemnitat del debut, i a la falda de la mare Maria o de la mare terra per altres, podríem fer una ullada al nostre interior.

Aquests punts ens podrien ser d'utilitat: mirar què no faig, què des d'ara, hauria de fer? Què faig que hauria de deixar de fer? Què faig que, des d'ara, hauria de fer d'una altra manera?

Tot és vida. Estem submergits en el mar de la vida, i cal aprendre a nedar i surar. Això s'assoleix bo i essent conscient del que ets; del que vols i del que pots; del que penses, sents i desitges; i sobretot, del que estimes.

Camina per la vida amb amor. Déu és VIDA. La vida és DÉU. Estimar la vida és estimar Déu. Déu és AMOR. Déu és Vida. Vius quan estimes.

Quant més vius conscientment i amorosament més a prop ets de la vida, més a prop ets de Déu. Perquè ets més Tu. Perquè vius el que ets. El que cal que siguis.

I, finalment, avui tot el món cristià, des de Pau VI, celebra la Jornada de la Pau. Cal descobrir la Pau. La Pau apunta quan, en la nostra vida, hi posem harmonia i ordre. Quan cada un sap ocupar el seu lloc. Preferiria la Pau més injusta a la guerra més justa. (Ciceró).

Mn. Pere -diaca

No és la primera vegada que comparteixo un poema de David Jou, en aquestes pàgines. Per altra vegada buscaré altres poetes. Però avui, en aquest temps i per diversos motius, m'ha commogut aquesta tercera part de la trilogia dedicada a la Portalada del monestir de Ripoll. Aquest poema, titulat: Cançó de bressol per a un país que naixia, diu així:

Cançó de bressol en pedra per a un país que naixia:
quina herència d'un origen d'esplendor!
Aquí el nombre zero
començà el seu camí cap a Europa.
Aquí s'instaurà la pau i treva en temps convulsos.
Aquí la Bíblia va florir tres vegades,
acompanyada del luxe de figures i colors,
aquell blau, aquell verd, aquell vermell, aquell groc
-avui tan lluny de casa!
com una ventada poderosa que aixecava els personatges
a cims tan expresivament simbòlics.
Aquí el foc destruï la memòria dels segles
i les piquetes s'obstinaren a enderrocar absis i capelles:
la follia d'aquest país sempre dividit,
destruint la seva gent i els seus tresors amb tanta ràbia.
Aquí es va reconstruir una ombra de la glòria passada.

I de vegades vinc aquí, i davant d'aquesta portalada
m'aturo, callo, contemplo, escolto
fins a sentir en la pedra el ressò fatigat i afònic
d'aquella antiga cançó de bressol
per a un país que va prometre tant i que encara està a mig fer,
però que estimo amb un amor perplexament salvatge,
amb l'única cosa que sé donar: un silenci que de vegades s'omple
d'uns quants mots habitats per presències més altes,
i una súplica que en la nova cançó Caïm no mati Abel
i junts l'un i l'altre sàpiguen guanyar
l'esplendor de l'harmonia i la força de la pau.

En aquest temps de naixement us ho brindo.

María Jesús Ramos

Agenda 2020

Gener

Dijous 9: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema V - **FIDELITAT – APRENDRE A SER FIDEL I CRÉIXER**

Febrer

Dissabte 1: Celebració de la Candelera
Simeó i Anna patrons de Vida Creixent. Basílica Sant Josep Oriol. A les 12 del matí. Presidida per Mons. Sergi Gordo. Obert ha tothom, us hi esperem.

Febrer

Dijous 6: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema VI - **LA QUARESMA UN TEMPS DE CONVERSIÓ**

Març

Dijous 5: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema VII - **SENZILLESA - PASQUA, AL·LELUIA!**

TEMARI DEL CURS 2019-2020, “PER UNA VIDA CREIXENT, DECUBRIR LES RIQUESSES DE LA VELLESA, DEL P. JOSEP CODINA FARRÉS, CLARETIÀ.

Com a complement de lectura, recomenem els llibres del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé: Evangelis de Sant Mateu, any litúrgic A, de Sant Marc, any litúrgic B, de Sant Lluc, any litúrgic C i “Què em diu l'Evangeli”. El seu preu és de 10 euros cadascun i els trobareu a Secretaria i a les Llibreries Claret.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a dijous en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer València 218, 1r,2a, esq.- Barcelona – 08011.

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN